

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/193/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313229774
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1313229774.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Oľgy Bahníkovej a JUDr. Ľubice Břouškovéj, v právnej veci žalobcu: Sotum, s.r.o., IČO: 46 845 470, so sídlom Púpavová 25, 841 04 Bratislava, v konaní zast. JUDr. Annou Tökölyovou, bytom Druidská 860/4, 851 10 Bratislava - Rusovce, proti žalovanému: R D F alfa, s.r.o., IČO: 44 987 838, so sídlom Mudrochova 15, 831 06 Bratislava, v konaní zast. JUDr. Martinom Janáčom, advokátom, Wilsonova 3, 811 07 Bratislava, o zaplatenie 1.965,44 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 24Cb/56/2014-244 zo dňa 14.02.2017, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 24Cb/56/2014-244 zo dňa 14.02.2017 **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol, že v časti o zaplatenie sumy 740,36 eur sa konanie zastavuje. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.225,08 eur spolu s úrokom z omeškania 5,25% ročne zo sumy 1.177,02 eur od 31.12.2013 do zaplatenia a zo sumy 48,06 eur od 27.8.2016 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku úroku z omeškania sa žaloba zamietá. Žalobca má nárok na 78%-nú náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, že uplatnený nárok súd posudzoval podľa § 566 a nasl. Obchodného zákonníka, podľa ktorého mandátnou zmluvou sa mandatár zaväzuje, že pre mandanta na jeho účet zariadi za odplatu určitú obchodnú záležitosť uskutočnením právnych úkonov v mene mandanta alebo uskutočnením inej činnosti a mandant sa zaväzuje zaplatiť mu za to odplatu. Nároky uplatnené žalobcom predstavovali podiel na provízii z konkrétnych nových uzatvorených poisťných zmlúv, resp. z udržiavania konkrétnych, už skôr uzatvorených poisťných zmlúv, a to v dôsledku dohodnutej činnosti žalobcu.

3. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie nemal za preukázanú skutočnosť, že prílohou mandátnej zmluvy bola Smernica pre mandatárov žalovaného. Sám žalovaný vo výsluchu uviedol, že pri spolupráci so žalobcom využívali zvyklosti a smernice z predchádzajúceho zamestnania, kde spoločne pracovali ako fyzické osoby. Žalobkyňa vo výsluchu uviedla, že od žalobcu nikdy nemala k dispozícii žiadnu smernicu. Tieto dôkazy dostatočne svedčili o tom, že Smernica žalovaného nebola súčasťou zmluvy. Nepriamo tomu záveru nasvedčovali aj výsluchy svedkov. Súd bral do úvahy aj skutočnosť, že v bode 3.9. mandátnej zmluvy je smernica označená ako Smernica pre Partnerov a

žalovaný ako dôkaz predložil nepodpísaný dokument nazvaný Smernica pre mandatárov RDF alfa. Aj z toho bolo zrejmé, že smernica predložená žalovaným nebola súčasťou mandátnej zmluvy.

4. Súd prvej inštancie mal za to, že v mandátnej zmluve zrážky do rezervného fondu neboli dohodnuté. Žalovaný základ týchto provízií uznal a dňa 14.7.2016 časť nároku vo výške 523,35 eur žalobcovi zaplatil. Preto bola žaloba dôvodná aj v zostávajúcej neuhradenej časti provízie vo výške 86,79 eur. Konkrétne ide o nároky: č. 6 vo výške 75,60 eur - poisťník E. U., PZ č. 1200376829 Wüstenrot, č. 7 vo výške 0,35 eur - Q. S., PZ č. 9259435685 Uniqa, č. 10 vo výške 3,78 eur - K. G., PZ č. 4200130708, Uniqa, č. 11 vo výške 1,60 eur - W. Q., PZ č. 4200127324, č. 23 vo výške 0,35 eur - I. V., PZ č. 9259440263 Uniqa, č. 25 vo výške 1,80 eur - J. W., PZ č. 1000477654 Wüstenrot, č. 27 vo výške 1,80 eur - Q. B., PZ č. 1000434867, č. 28 vo výške 0,31 eur - O. A., PZ č. 9259463665 Uniqa, č. 29 vo výške 0,36 eur - J. V., PZ č. 9259463657 Uniqa, č. 33 vo výške 0,37 eur - S. H., PZ č. 3491526997 Kooperativa a č. 35 vo výške 0,47 eur - Q. I., PZ 1110036064 Groupama.

5. Pokiaľ ide o sumu 650,54 eur (pol. č. 42 - A. R., PZ č. 4305013167, 4305013177, 4310007047 a 43110007036) súd prvej inštancie uviedol, že samotná oprávnenosť nároku žalobcu na províziu nebola sporná, keďže žalovaný tvrdil, že sa na zrazení provízie so žalobcom dohodol. Spor medzi stranami bol teda v tom, či uzavreli dohodu o zrazení provízie. Preto bolo povinnosťou žalovaného preukázať túto skutočnosť, čo sa mu však nepodarilo. Žalovaný sa odvolával na provízny list za január 2013 zaslaný žalobcovi e-mailom dňa 25.2.2013, ten ale nie je dôkazom o dohode. Ani nečinnosť žalobcu po doručení e-mailu nie je dôkazom o dohode. Žalovaný pri argumentácii poukazoval na článok IV. bod 4.4 Smernice, táto však nebola súčasťou zmluvy. Okrem toho uvedený článok Smernice stanovoval lehoty na reklamovanie chýb vo vyúčtovaní, čo je iná právna skutočnosť než dohoda strán. Aj keby Smernica bola súčasťou mandátnej zmluvy, žalovaný by sa týmto argumentom žalobe neubránil. Preto súd žalobe aj v tomto nároku vyhovel.

6. Čo sa týka provízií pod č. 1 až 4 (Q. X. - PZ č. 9259463660, 9259455130, 9259463647 a 9259465400 Uniqa) súd prvej inštancie uviedol, že z dôkazov predložených žalobcom vyplynulo, že sa nejedná o duplicitné uplatňovanie tej istej provízie. Žalobca preukázal, že išlo o štyri zmluvy o povinnom zmluvnom poistení štyroch rôznych vozidiel. Podobne ani pri položkách č. 13 a 14 (G. Y. - PZ č. 1070446059 Komunálna poisťovňa) súd neuznal námietku žalovaného o duplicitnom účtovaní, nakoľko išlo o províziu vo výške po 9,95 eur za dve rôzne poistné obdobia: od 18.10.2012 do 17.4.2013 a od 18.4.2013 do 17.10.2013. Tento fakt žalovaný nespochybnil. Na základe uvedeného súd mal žalobu za dôvodnú aj v týchto nárokoch, spolu vo výške 104,49 eur.

7. Pri ostatných nárokoch: č. 5 (Never Stop Explor - PZ č. 4200137704 Uniqa), č. 8 (W. Q. - PZ 9259432141 Uniqa), č. 9 (V. Q. - PZ č. 9259440262 Uniqa), č. 12 (W.H. J. - PZ č. 9259346031 Uniqa), č. 13 a 14 (G. Y. - PZ 1070446059 Komunálna poisťovňa), č. 15 (Q. J. - PZ č. 6001225457 Wüstenrot), č. 17 (O. Q. - PZ č. 6001225477 Wüstenrot), č. 20 (Z. U. - PZ č. 4200115629 Uniqa), č. 22 (W. V. - PZ č. 4607002788 Uniqa), č. 30 (Q. Q. - PZ č. 424015221 Uniqa), č. 31 (P.Á. G. - PZ č. 4200141826 Uniqa), č. 32 (Stage 11 s.r.o. - PZ č. 9259423432 Uniqa), č. 34 (F. - PZ č. 3491577332 Kooperativa), č. 36 (E. O. - PZ č. 4200098666 Uniqa), č. 37 (E. O. - PZ č. 9259399728 Uniqa), č. 38 (J. J. - PZ č. 1070446052 Komunálna poisťovňa) a č. 43 (W. Q. - PZ č. 4200127324 Uniqa), ako aj o nárokoch uvedených v bode 24, súd poukázal na to, že žalovaný najskôr tvrdil, že poistné z týchto poistných zmlúv bolo zaplatené až po skončení mandátnej zmluvy. Na dôkaz tohto tvrdenia predložil provízne výkazy poisťovní o priznaných províziách daných na vyplatenie. V neskoršom vyjadrení zo dňa 6.9.2016, t.j. už za účinnosti CSP, žalovaný tvrdil, že provízie buď neboli žalovanému vyplatené alebo boli žalovanému vyplatené zo strany poisťovní až po skončení mandátnej zmluvy. Podľa súdu si takýmto tvrdením žalovaný nesplnil povinnosť v zmysle § 150 ods. 1 CSP, t.j. pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Išlo o neurčité tvrdenie, preto súd prihliadal len na jeho predchádzajúce, určité, tvrdenie, že poistné bolo zaplatené, ale až po skončení mandátnej zmluvy.

8. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že činnosť žalobcu mala prvky sprostredkovateľskej činnosti. Predmetom zmluvy podľa článku II, body 2.1 a 2.2, bola činnosť finančného sprostredkovania spočívajúca vo vykonávaní činností smerujúcich k uzavretiu zmluvy. Podľa § 651 Obchodného zákonníka, vzniku práva sprostredkovateľa na províziu nebráni skutočnosť, že až po zániku zmluvy o sprostredkovaní je s treťou osobou uzatvorená zmluva, prípadne splnená zmluva, na ktorú sa vzťahovala jeho sprostredkovateľská činnosť. S prihliadnutím na skutočnosti a ustanovenia uvedené v bodoch 26 až

28 odôvodnenia rozsudku mal súd za to, že žalobcovi patrí odmena aj z provízií vyplatených žalovanému až po skončení mandátnej zmluvy. Žalovaný neuviedol, kedy mu poisťovne zaplatili vykázané provízie, predložené provízne výkazy sa však týkali mesiacov máj až júl 2013. Mandátna zmluva bola dohodou ukončená dňa 25.4.2013. Nárok na províziu uvedenú v bode 25 v celkovej výške 383,26 eur je preto daný, lebo ide o províziu za obdobie bezprostredne po skočení mandátnej zmluvy a k uzavretiu poistných zmlúv došlo v dôsledku činnosti žalobcu.

9. Na základe uvedeného mal súd prvej inštancie za preukázané, že žaloba pokiaľ ide o žalovanú istinu 1.225,08 eur dôvodná, pričom predstavuje vyššie uvedené čiastkové nároky vo výške 86,79 eur + 650,54 eur + 104,49 eur + 383,26 eur.

10. Úrok z omeškania bol žalobcovi priznaný podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, a to za dobu omeškania s plnením peňažného záväzku. Žalovaný na stretnutí strán dňa 11.12.2013 odmietol prevziať od žalobcu výzvu na zaplatenie. Hoci výzvu neprevzal, od nasledujúceho dňa začala plynúť určená 15-dňová lehota na zaplatenie, ktorá uplynula dňa 26.12.2013. Dňom 27.12.2013 sa žalovaný dostal do omeškania.

11. Úrok z omeškania bol priznaný v uplatnenej výške 5,25% ročne, ktorá zodpovedá zákonnej sadzbe úrokov u omeškania v občianskoprávných vzťahoch (5% plus 0,25%), keďže základná úroková sadzba ECB v období od 13.11.2013 do 10.6.2014 bola 0,25%.

12. O zastavení konania v časti 740,36 eur bolo rozhodnuté podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (CSP).

13. Pokiaľ ide o náhradu trov konania súd prvej inštancie uviedol, že konanie bolo zastavené v časti 740,36 eur, z toho v sume 523,35 eur v dôsledku zaplatenia žalovanej sumy po podaní žaloby. V časti o zaplatenie sumy 217,01 eur zastavenie konania procesne zavinil žalobca. Neúspech v časti úroku z omeškania sa nedá pomerne vyjadriť. Z celkom žalovanej sumy 1.965,44 eur mal tak žalobca vo veci 89%-ný úspech, od ktorého bolo potrebné odpočítať jeho 11%-ný neúspech. Preto bol žalobcovi v zmysle § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP priznaný nárok na 78%-nú náhradu trov konania. O výške náhrady súd rozhodne samostatným uznesením.

14. Proti tomuto rozsudku do výroku č. 2, ktorým bol žalovaný zaviazaný na peňažné plnenie a do výroku č. 4, ktorým bola žalobcovi priznaná náhrada trov podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Nesprávnosť napadnutého rozsudku vidí v tom že, súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na zrážky do rezervného fondu, opätovne vyhovel niektorým nárokom uplatneným žalobcom na provízie, ako aj nárokom, ktorým bola žaloba zmenená (rozšírená), napriek tomu, žeby žalobca preukázal v konaní vznik týchto nárokov v súlade s ust. článku VI. bod 6.1. mandátnej zmluvy.

15. Žalovaný uviedol, že samotná mandátna zmluva uvádzala, že jej súčasťou je Smernica žalovaného pre mandatárov a obdobné ustanovenia obsahovali aj mandátne zmluvy žalovaného so štatutárnym zástupcom žalobcu. Skutočnosť, že v mandátnej zmluve je smernica pomenovaná ako „Smernica pre Partnerov“ a v konaní predložená smernica je označená ako „Smernica pre mandatárov RDF alfa, s.r.o.“ neznamena, že ide o dva rôzne dokumenty. Navyiac v súlade s ust. § 273 ods. 1 Obch. zák. možno časť obsahu zmluvy určiť aj odkazom na obchodné podmienky. Aj v prípade, ak by nebolo preukázané (čo popiera) - že predmetná smernica nebola súčasťou mandátnej zmluvy, bolo zrážanie súm do rezervného fondu v oblasti činnosti sporových strán obvyklou zvyklosťou v zmysle ust. § 264 ods. 1 Obch. zák. Z tohto dôvodu bol žalovaný oprávnený zraziť sumu 86,79 EUR z nárokov zaplatených žalobcovi v r. 2016.

16. Žalovaný ani s názorom súdu prvej inštancie uvedenom v bode 24. odôvodnenia, podľa ktorého nebola potvrdená duplicita nárokov uvedených pod por. č. 1 - 4 (poisťník Q.) a č. 13 a 14 (poisťník G.). Čo sa týka priznaného nároku žalobcu uvedeného pod por. č. 42 (neoprávnené zrazené provízie - R.), poukázal na to, že samotný žalobca na pojednávaní konanom dňa 3. 6. 2014 potvrdil zrušenie všetkých štyroch poistných zmlúv uvedených pod por. č. 42. Nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že nečinnosť žalobcu po doručení provízneho listu za január 2013 nie je dôkazom o uzavretí dohody a poukazuje na čl. IV. bod 4.4. Smernice a výpoveď žalovaného zo dňa 17. 1. 2017 a aj naďalej popiera dôvodnosť aj tohto nároku žalobcu.

17. Má za to, že ust. § 574 ods. 4 Obch. zák. a ust. § 575 ods. 4 Obch. zák. použité súdom prvej inštancie (bod 27. Odôvodnenia), nemožno v tejto veci aplikovať, nakoľko ide o ustanovenia upravujúce právny režim zmluvných strán po výpovedi mandanta a po výpovedi mandátára, čo nie je tento prípad. Opätovne však poukazuje aj na ust. čl. IV bod 1.5. Smernice žalovaného pre mandatárov (ktorých z dôvodov uvedených v časti II. tohto odvolania považuje za súčasť mandátnej zmluvy), podľa ktorého nárok žalobcu môže vzniknúť iba počas trvania zmluvného vzťahu a po jeho ukončení nárok na akúkoľvek ďalšiu províziu nevzniká.

18. Žalovaný je toho názoru, že žalobca bol úspešný vo výške 25 % nárokov. Žiadal žalobu zamietnuť a zaviazat' žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 50 %.

19. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca. Žalobca tvrdí, že svoj nárok voči žalovanému v súdnom konaní riadne preukázal zákonným spôsobom, t.j. na právnom základe mandátnej zmluvy, ktorú uzatvoril so žalovaným a na tomto právnom základe svoj nárok si voči žalovanému uplatnil v zmysle platných a účinných poisťných zmlúv a svoje provízie, ktoré mu žalovaný nezaplatil, si voči nemu uplatňuje len za poisťné obdobie z týchto poisťných zmlúv, na základe ktorých bolo poisťné zaplatené príslušnej poisťovni za poisťné obdobie len v čase trvania platnosti a účinnosti mandátnej zmluvy uzavretej medzi žalovaným a žalobcom. Žalobca tvrdí, že žalovaný v súdnom konaní nepredložil žiadny dôkaz o neplatnosti alebo neúčinnosti žiadnej poisťnej zmluvy, z ktorej si žalobca uplatňuje voči žalovanému, zaplatiť mu províziu, ale ani žiaden dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že poisťné nebolo príslušným poisťníkom z príslušnej poisťnej zmluve zaplatené príslušnej poisťovni za poisťné obdobie, za ktoré si žalobca nárokuje zaplatiť mu províziu žalovaným.

20. K písomnému vyjadreniu žalobcu zaslal žalovaný písomnú repliku. Zdôraznil, že nie žalovaný (ako uvádza žalobca vo vyjadrení), ale žalobca bol v tomto konaní povinný predložiť také dôkazy, z ktorých by vznik nárokov žalobcu bol preukázaný.

21. K písomnej replike žalovaného zaslal žalobca odvoláciu dupliku. Poukázal na to, že v súdnom konaní jednoznačne svojimi dôkazmi, ako aj svedeckými výpoveďami, preukázal vznik žalovaného peňažného nároku tak čo do jeho vyčíslenej výšky, ako aj právneho dôvodu.

22. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1 bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3 C.s.p. oznámený na úradnej tabuli Krajského súdu v Bratislave dňa 20.11.2018. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s dôvodmi odvolania žalovaného a vyjadreniami sporových strán odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu proti rozsudku nie je možné vyhovieť.

23. Podľa § 387 ods. 2 a 3 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

24. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že medzi stranami sporu bola dňa 26.09.2012 uzavretá mandátna zmluva podľa § 566 a nasl. Obch.zák. (ďalej iba zmluva), predmetom ktorej bol záväzok žalobcu vykonávať právne úkony menom žalobcu spočívajúce v činnosti finančného sprostredkovania, ako aj vykonávať riadenie podriadených finančných agentov žalovaného a záväzok žalovaného za túto činnosť zaplatiť dohodnutú províziu. V čl. III. zmluvy boli upravené povinnosti partnera t.j. žalobcu s tým, že v bode 3.9. druhá veta sa uvádza: „Povinnosti partnera sú podrobne definované vo vnútornom predpise Smernica pre partnerov, ktorá tvorí neoddeliteľnú prílohu zmluvy.“ V čl. VI. bola upravená Dohodnutá provízia, pričom v tomto článku sa odkaz na smernicu nenachádza. Taktiež v záverečných ustanoveniach zmluvy sa neuvádza, že by bola neoddeliteľnou súčasťou zmluvy konkrétna smernica. V priebehu konania žalovaný doložil do spisu Smernicu, mandatárov RDF alfa s.r.o. (smernica), ktorá bola podľa žalovaného prílohou zmluvy. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v konaní nebolo preukázané, že predložená smernica bola neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a žalovaný teda nemohol postupovať pri krátení provízií v súlade s touto smernicou.

25. Hlavnou odvolacou námietkou žalovaného bolo tvrdenie, že smernica bola neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, z čoho odvodzoval svoj nárok na zrážanie sumy do rezervného fondu a popieral nárok žalobcu na provízie po ukončení zmluvy. Predmetom odvolacieho konania bolo teda posúdiť, či smernica, ktorá je súčasťou spisu a v konaní ju predložil žalovaný, bola súčasťou zmluvy.

26. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, keďže súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav, na zistený skutkový stav aplikoval príslušnú právnu normu, ktorú správne interpretoval a svoje rozhodnutie jasne a zrozumiteľne odôvodnil. Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacími dôvodmi žalovaného a k jednotlivým odvolacím námietkam uvádza nasledovné.

27. Odvolací súd nesúhlasí s odvolacou námietkou, že žalovaný bol oprávnený zrážať sumy z provízií do rezervného fondu podľa čl. IV. body 6.2 a 6.3. Smernice žalovaného pre mandatárov. Odvolací súd je toho názoru, že žalovaný nepreukázal, že smernica, ktorú je súčasťou spisu bola prílohou resp. neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Súd prvej inštancie správne poukázal na skutočnosť, že predložená smernica je nepodpísaný dokument, z ktorého nie je zrejmé od kedy bola platná a účinná a ničím nebolo preukázané, že ide o smernicu, podľa ktorej sa zaviazali strany postupovať.

28. Z ustanovenia § 273 ods. 1 Obch. zák. vyplýva, že časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na obchodné podmienky, ktoré sú stranám známe alebo k návrhu boli priložené. Je nesporné, že návrh zmluvy predkladal žalovaný a malo ísť o jeho smernicu, preto bol povinný preukazovať, že smernica bola súčasťou zmluvy. Odvolací súd poukazuje predovšetkým na skutočnosť, že v záverečných ustanoveniach zmluvy nie je odkaz na žiadnu smernicu, odkaz na „Smernicu pre partnerov“ sa nachádza iba v článku III. zmluvy bod 3.9. v súvislosti s povinnosťami partnera t.j. mandatára. V uvedenom článku sa uvádza, že povinnosti partnera sú definované v predpise Smernica pre partnerov, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Zmluva sa teda odvoláva len na časť smernice. Ak by teda aj odvolací súd pripustil, že smernica tvorí súčasť zmluvy, smernica by sa mohla aplikovať len v súvislosti s plnením povinností partnera, keďže zo žiadneho ustanovenia zmluvy nevyplýva, že provízia dohodnutá v čl. VI. zmluvy sa spravuje okrem dojednaných ustanovení nejakou konkrétnou smernicou a teda, že možno aplikovať v tomto prípade ustanovenia smernice predloženej žalovaným o provízií.

27. Pokiaľ ide o jednotlivé nároky na províziu, súd prvej inštancie sa s každým nárokom vysporiadal a dospel k správne záveru, že nároky v priznanej výške sú odôvodnené, keďže žalovaný dôvodnosť popieral poukazovaním na smernicu.

28. V časti rozhodnutia o náhrade trov konania sa odvolací súd plne stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdom prvej inštancie v odseku 37, keďže súd správne určil, v akej časti zavinil zastavenie žalobca, čo zohľadnil ako neúspech a správne percentuálne určil náhradu trov konania, ktorú priznal žalobcovi.

29. Na základe vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny vrátane výroku o náhrade trov konania podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

30. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 2 v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, odvolací súd priznal proti žalovanému plnú náhradu trov odvolacieho konania (z predmetu odvolania), o ich výške rozhodne súd prvej inštancie.

31. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Uvedený rozsudok je výsledkom hlasovania odvolacieho senátu v pomere hlasov za 3 : 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).